ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2116

ΠΕΜΠΤΗ
15
ΜΑΪΟΥ
1958
Τιμή φύλλου Δραχμή Μία

Η ΔΙΠΛΗ «ΕΚΠΛΗΞΙΣ»

Εὐθύνεται ὁ Λαὸς διὰ τὴν διπλῆν «ἔκπληξιν» τῶν ἐκλογῶν: Τὸν ὑπερδιπλασιασμὸν τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τὸν διαμελισμὸν τῶν Φιλελευθέρων; Πλανῶνται οἱ Λαοί. Καί, ἀσφαλῶς, ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, εἰς ὅσην ἀναλογίαν ἐπόθει μίαν ἀλλαγήν, ἐπλανήθη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δρόμου. Διότι, διάδοχος κατάστασις τῆς Δεξιᾶς ἀπεκλείετο νὰ εἶναι ἡ Ἀριστερά, διὰ λίαν διαφανεῖς λόγους. Θὰ ἦτο μόνον τὸ Κέντρον. Καὶ ὁ Λαὸς δὲν ἔκρινεν ὅτι πρὸς τὸ Κέντρον ὤφειλε νὰ διοχετεύσῃ τὴν δυσφορίαν του, ἐὰν ἀληθῶς ἐπεδίωκε νὰ τιμωρήσῃ διὰ τῆς ψήφου του τοὺς ἐνόχους τῆς ἀγανακτήσεώς του, τοὺς παραγωγοὺς τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀστοργίας, ποὺ τὸν ἔπνιγαν... Ὁ Λαὸς ἐπλανήθη...

Ἀλλά, ὁ Λαὸς δὲν εἶναι μόνος ὑπεύθυνος. Οὔτε οἱ ὑπεύθυνοι ὑπάρχουν εἰς μίαν μόνον πλευρὰν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν Δεξιὰν προσπαθοῦν νὰ ἐνοχοποιήσουν, διὰ τὴν διόγκωσιν τῆς Ἀριστερᾶς, τὸ Κέντρον, διότι, μὲ τὴν ἐκλογικὴν συνεργασίαν τοῦ 1956, ὡς λέγουν, «ἀνετίναξε τὸ φράγμα, τὸ ὁποῖον ἐκράτει εἰς ἠθικήν, πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀπομόνωσιν τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ ἐπέτρεψαν ν' ἀναμιχθῇ μὲ τοὺς ὀπαδοὺς τῶν ἄλλων ἐθνικῶν κομμάτων». Καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ Κέντρον, διὰ τὴν ἄνοδον τῆς Ἀριστερᾶς, ἐνοχοποιοῦν τὴν Δεξιάν, τῆς ὁποίας ἡ ἄστοργος διὰ τὸν Λαὸν διακυβέρνησις ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν, ἀπέδωσε τοὺς ἀναμενομένους καρπούς. Εὐθύνονται, ὅμως, ΟΛΟΙ! Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἄγει ἀμερόληπτος ἀνασκόπησις τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τοῦ Κέντρου ἀπὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως μέχρι σήμερον.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1946 ἡ Ἀριστερὰ δὲν ἔλαβε μέρος καὶ οἱ παρατηρηταὶ τοῦ ΟΗΕ τὴν ὑπελόγισαν ὡς ἀντιπροσωπεύουσαν τὰ 9,3 ο)ο τῶν ἐκλογέων. Ἐπροκάλεσε πολλὰς ἀμφισβητήσεις ἐκείνη ἡ ἐκτίμησις, γενομένη διὰ «δειγματοληψίας» ἐρωτήσεων τῶν διαβατῶν... Καί, ἀσφαλῶς, τὸ ποσοστὸν ἦτο πολὺ μεγαλύτερον, μεταξὺ 15—20 ο)ο. Καὶ ἐγένετο μὲν καταμέτρησις τῆς Ἀριστερᾶς, ἐμφανισθείσης ὡς Δημοκρατικὴ Παράταξις, εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου 1950 (ποσοστὸν 9,70 ο)ο τῶν ἐκλογέων), ἀλλὰ εἶχε κατέλθει εἰς ἐκείνας τὰς ἐκλογὰς ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας, ὁ ὁποῖος, μὲ τὰ συνθήματα τῆς Λήθης τοῦ παρελθόντος καὶ τῆς δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς, ἐπέτυχε νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸ ψηφοδέλτιον τῆς Ἀριστερᾶς ἕνα σημαντικὸν μέρος δυσηρεστημένων πολιτῶν. Καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1951, τὸ ποσοστὸν τῆς Ἀριστερᾶς (μὲ ἐμφάνισιν τῆς ΕΔΑ διὰ πρώτην φοράν) μόλις ἔφθασεν εἰς 10,57 ο)ο, διὰ νὰ ὑποχωρήσῃ, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952, εἰς 9,55 ο)ο. Εἰς αὐτὸ τὸ ποσοστὸν τὴν παρέλαβεν ἡ Δεξιά, διὰ τοῦ «Συναγερμοῦ» καί, διὰ τῆς ΕΡΕ, τὴν ἀνεβίβασεν εἰς 25 ο)ο.

Ἀσφαλῶς, ἀσφαλέστατα, εἶναι ἡ Δεξιὰ ὑπόλογος διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη διὰ τῆς καθηλώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, διὰ τῆς φορολογικῆς ἐκθλίψεως τῶν ἐπαγγελματιῶν, διὰ τῆς διοικητικῆς φαυλότητος. Ἀλλά, ἀσφαλῶς, ἀσφαλέστατα, δὲν εἶναι καὶ τὸ Κέντρον ἀμέτοχον εὐθυνῶν.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1950, τὸ Κέντρον ἔλαβε τὰ 44,35 ο)ο τῶν ψήφων (Φιλελεύθεροι 17,24 ο)ο, Παπανδρέου 16,87 ο)ο καὶ Πλαστήρας 16,44 ο)ο). Καὶ ἐσχημάτισε μὲν τὸ Κέντρον Κυβέρνησιν, ἀλλὰ δὲν «ἐμόνοιασε». Ἦρκεσαν αἱ δηλώσεις τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Πλαστήρα ὑπὲρ καταργήσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς, διὰ νὰ προκληθῇ πτῶσις τῆς κυβερνήσεώς του. Εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν, κατὰ παρερμηνείαν τοῦ νοήματος τῶν ἐκλογῶν, ἐκαλεῖτο καὶ μετεῖχεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγον ἀπεπέμπετο, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν σκανδάλων τῶν ἀνθρώπων του εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς. Καὶ εἰς νεωτέραν κυβέρνησιν ἐκαλεῖτο καὶ μετεῖχεν ὁ κ. Παπανδρέου, διὰ νὰ ἐξυφανθῇ, ἐν συνεχείᾳ, συνωμοσία ἐναντίον του μὲ τὴν πρώτην ἐκδοσεως ἐνισχυμένην ἀναλογικήν, ὥστε νὰ διαλυθῇ τὸ κόμμα του καὶ νὰ ἀποτύχῃ ὁ ἴδιος. Καὶ νέαι ἐκλογαὶ διεξήχθησαν τὸ 1951, ὁπότε διετήρησαν μὲν τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου τὴν λαϊκὴν δύναμίν των, ἀλλὰ ἐκυβέρνησαν μὲ τέτοιον τρόπον, ὥστε, εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952, ποὺ ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς διχονοίας, ὄχι μόνον νὰ χάσουν τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ φέρουν τὴν Δεξιὰν μὲ τὸν στρατάρχην Παπάγον ἐπὶ κεφαλῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν λαϊκὴν των δύναμιν νὰ τὴν ἴδουν μειουμένην εἰς 34,22 ο)ο. Καὶ ἀντὶ συνετισμοῦ, ἡ διχόνοια ὡδήγησεν εἰς περαιτέρω διαμελισμὸν τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου.

Μὲ τοιαύτην κατάστασιν τοῦ Κέντρου, εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ γίνῃ «δέκτης» τῆς λαϊκῆς δυσφορίας, τὴν ὁποίαν παρῆγεν ἡ Δεξιά. Καὶ ἔτσι ἐφθάσαμεν καὶ εἰς τὸ 24,40 ο)ο τῆς ΕΔΑ καὶ εἰς τὸ 20,70 ο)ο τῶν Φιλελευθέρων, δυστυχῶς...

Θ' ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν ἐντὸς τῆς σήμερον ἡ ἐντολὴ διὰ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως

Θ' ΑΝΑΛΑΒΗ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ὁ ὑπηρεσιακὸς πρωθυπουργὸς κ. Γεωργακόπουλος θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα, προκειμένου νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Βασιλεὺς θὰ ἀποδεχθῇ αὐτὴν καὶ θὰ καλέσῃ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ πλειοψηφήσαντος κόμματος διὰ νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Καραμανλῆς θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα, πιθανῶς, τὴν 1ην μ.μ., θὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐντολὴν καὶ θὰ συνεχίσῃ τὰς ἀρξαμένας ἤδη συνεννοήσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπολογίζεται ὅτι μέχρι τὸ ἀργότερον τῆς Τετάρτης, ἡ νέα Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ θὰ ὁρκισθῇ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἡ νέα κυβέρνησις ν' ἀναλάβῃ τὸ Σάββατον.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀντιμετωπίζει σοβαρὰς δυσχερείας ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν κυβέρνησίν του.

Αἱ δυσχέρειαι αὗται δὲν ὀφείλονται τόσον εἰς τὰς προβαλλομένας πανταχόθεν ἀξιώσεις ὑπουργοποιήσεως, διότι ἡ ἰσχυρὰ πλειοψηφία τὴν ὁποίαν διαθέτει ὁ κ. Καραμανλῆς τὸν καθιστᾶ ἱκανὸν νὰ ἀποκρούῃ μεμονωμένας ἀξιώσεις, ὅσον εἰς τὴν ἔλλειψιν στελεχῶν ἱκανῶν νὰ ἀναλάβουν τὰς εὐθύνας σημαντικῶν τομέων τῆς κυβερνητικῆς δραστηριότητος.

Ἡ ἔλλειψις αὐτὴ γίνεται περισσότερον αἰσθητὴ προκειμένου περὶ τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ, δεδομένου ὅτι δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων συνεργατῶν τοῦ κ. Καραμανλῆ, οἱ κ.κ. Χέλμης καὶ Θηβαῖος ἀπεδοκιμάσθησαν καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ὀπαδῶν τῆς ΕΡΕ. Τὰς δυσχερείας ἐπιτείνει ἔτι περισσότερον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ ἀντιλαϊκὴ πολιτική, τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσεν ἡ κυβέρνησίς του ὑπῆρξεν ἡ βασικὴ αἰτία τοῦ ὑπερτριπλασιασμοῦ τῆς δυνάμεως τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, ἐπιθυμεῖ δπως διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας κυβερνήσεως δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται νὰ υἱοθετηθῇ ριζοσπαστικωτέρα πολιτικὴ εἰς τὸν οἰκονομικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν τομέα.

Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς ὡς κατάλληλος διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ προβάλλεται ὁ κ. Κασιμάτης, λόγῳ τόσον τῆς προελεύσεώς του ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου, ὅσον καὶ διότι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν διετίαν παρέμεινεν οὐσιαστικῶς μακρὰν τῆς κυβερνήσεως, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἶναι κατά τι ποσοστὸν τουλάχιστον ἀμέτοχος τῶν εὐθυνῶν τῆς ἐφαρμοσθείσης ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικοινωνικῆς πολιτικῆς. Αἱ ἀξιώσεις ὅμως τὰς ὁποίας προβάλλει ὁ κ. Κασιμάτης, ζητῶν ὅπως τοῦ ἀνατεθῇ ταυτοχρόνως καὶ ἡ ἀντιπροεδρία τῆς κυβερνήσεως, καθιστοῦν ἀμφίβολον τὴν ἀνάληψιν ἐκ μέρους του τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν ἀποκλείεται τοῦτο νὰ προταθῇ εἰς τὸν κ. Θεοτόκην, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπεθύμει «νὰ ἀποκαταστήσῃ» ὁ κ. Καραμανλῆς, δεδομένου ὅτι πρὸ διετίας τὸν εἶχεν ὑποχρεώσει νὰ παραιτηθῇ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἀξιώσεις διὰ τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ προβάλλει καὶ ὁ κ. Τσάτσος, ἀλλὰ ἡ ἀξίωσίς του δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπιμένει ὅπως οὗτος διατηρήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπικρατεῖ μόνον ἡ σκέψις ὅπως τοποθετηθῇ πλησίον του καὶ ὑφυπουργός, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἀνατεθοῦν ὡρισμέναι ἁρμοδιότητες, πιθανῶς τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου.

Μολονότι ἡ ΕΡΕ δι' ἐπισήμου ἀνακοινώσεώς της ἐτόνιζεν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν ἔχει ἀντιμετωπίσει εἰσέτι τὸ θέμα τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀναθέσῃ διάφορα ὑπουργεῖα, ἐν τούτοις ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν, παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ὡς βέβαιοι ὑπουργοὶ θὰ πρέπει νὰ θεωροῦνται οἱ κ.κ. Παπακωνσταντίνου, Μάρτης, Μακρῆς, Πρωτοπαπαδάκης, Δερτιλῆς, ὁ στρατηγὸς Γκίκας καὶ οἱ κ.κ. Ἀλιπράντης καὶ Χρυσανθόπουλος.

Ὁ τελευταῖος προορίζεται διὰ τὸ ὑφυπουργεῖον Τύπου, ἐφόσον τελικὰ ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἡ δημιουργία του. Ὡς πρὸς τὸν κ. Ροδόπουλον, πιθανώτερον εἶναι ὅτι οὗτος θὰ ὑποδειχθῇ καὶ πάλιν ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Ἀπερρίφθη ἀνακοπὴ τοῦ βουλεύματος διὰ τὸν Παπαεμμανουὴλ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐδημοσιεύθη χθὲς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 345 βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ τέως διευθυντοῦ τοῦ Σισμανογλείου κ. Παπαεμμανουὴλ ἐφέσεως κατὰ τοῦ πρωτοδίκου βουλεύματος, διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος παραπέμπεται ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου διὰ τὰς γνωστὰς ἀτασθαλίας τὰς σημειωθείσας εἰς τὸ ἵδρυμα. Τὸ Συμβούλιον ἀπέρριψε τὴν ἔφεσιν ὡς ἀπαράδεκτον καὶ διέταξε τὴν παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον. Ἐγνώσθη, ὅτι ὁ κ. Παπαεμμανουὴλ θὰ ἀσκήσῃ ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εὗγε εἰς τὸν Λαὸν τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας! Δὲν ἐπανέλαβε τὸ σφάλμα τοῦ 1951, ὅτε ἔκλεισε τὴν θύραν τῆς Βουλῆς εἰς τὸν Γεώργιον Παπανδρέου, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ψυχώσεως τῆς «χαμένης ψήφου», ἐξ αἰτίας τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Ὁ Λαὸς τῆς Ἀχαΐας στέλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸν κ. Παναγιώτην Κανελλόπουλον, ὅστις, ἔστω καὶ μόνος, θὰ ἔχῃ νὰ ἐπιτελέσῃ σπουδαῖον ἔργον διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ἐτίμησεν ὁ Λαὸς μίαν μεγάλην ἠθικὴν προσωπικότητα καὶ ἐτιμήθη ὁ ἴδιος, ἀποδείξας ὡριμότητα κρίσεως καὶ πολιτικὴν ἀρετήν.

Η ΑΠΟΧΗ

Αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ θέσουν εἰς κίνησιν τὸν μηχανισμὸν διὰ τὴν δίωξιν τῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰ ἐκλογικά των καθήκοντα. Καὶ νὰ ὑπάρξῃ ἀμείλικτος τιμωρία ὅλων τῶν ἀδικαιολογήτως ἀποσχόντων. Μόνον ἔτσι ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἀντιληφθοῦν αὐτοὶ οἱ χιλιοὶ πολῖται ὅτι δὲν ἔχουν μόνον δικαιώματα ἀπὸ τὸ Κράτος, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώσεις.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΟΔΙΚΕΙΟΝ

Θὰ εἶναι ἀστεῖον νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ Ἐκλογοδικεῖον ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ΕΔΑ ὡς συνασπισμοῦ κομμάτων, ὥστε ν' ἀποκλεισθῇ τῆς δευτέρας κατανομῆς. Ἡ ΕΔΑ ἱδρύθη, πράγματι, ὡς συνασπισμός, καὶ τὸ διεκήρυξε χάριν πολιτικῆς σκοπιμότητος, ἐνῶ ἡ πραγματικότης εἶναι ὅτι τὰ κόμματα, ἅτινα τὴν ἀπήρτισαν δῆθεν, ἦσαν μόνον... τίτλοι. Σοσιαλιστικόν, Ἀγροτικόν, Ριζοσπαστικόν, Δημοκρατικόν, Προοδευτικὸν κλπ. ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ μόνου πραγματικοῦ, κόμματος, τοῦ κομμουνιστικοῦ. Ἀλλά, θὰ εἶναι ἐπίσης ἀστεῖον νὰ ἀφαιρεθοῦν ἕδραι ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, κερδηθεῖσαι μὲ ἰδικάς της ψήφους, ἵνα δοθοῦν εἰς οἱονδήποτε ἄλλο κόμμα.

Ο ΑΓΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Ἔγραψεν ἡ «Πελοπόννησος»:

«Ὁ θάνατος τοῦ Πλαστήρα ἐνθαρρύνει σημαντικὸν τμῆμα τῶν μαζῶν νὰ στραφοῦν ἀποφασιστικῶς πρὸς τὴν ἀριστεράν».

Ἡ ἀλήθεια δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ γιὰ πάντα κρυμμένη. Ἔστω καὶ ἀργά, ἀναγνωρίζεται ἡ ἐθνικὴ συμβολὴ τοῦ ἀγνοῦ στρατιώτου, ὁ ὁποῖος, ζῶν καὶ μοχθῶν διὰ τὸ Ἔθνος, τόσον ἠδικήθη καὶ τόσον ἐπροπηλακίσθη...

ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΟ ΕΠΙΛΑΧΟΝΤΩΝ

ΘΑ ΕΚΔΗΛΩΘΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

ΘΑ ΖΗΤΗΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΛΟΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΟΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΗ ΤΗΝ Ε.Δ.Α. ΩΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΝ

ΟΥΤΩ ΘΑ ΠΕΡΙΩΡΙΖΟΝΤΟ ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΔΡΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣ 46

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ δεξιὰ εὑρισκομένη ἀπὸ προχθὲς ἐνώπιον τῶν ἐκδηλωθεισῶν διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ συνεπειῶν τῆς ἀσκηθείσης ὑπὸ τῶν κυβερνήσεών της πολιτικῆς συνεπειῶν, αἱ ὁποῖαι φέρουν εἰς τὴν νέαν Βουλὴν ὡς ἀξιωματικὴν ἀντιπολίτευσιν τὴν ἄκραν ἀριστεράν, ἀσχολεῖται τώρα νὰ εὕρῃ τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καθίστατο δυνατὸν νὰ μειωθῇ ἡ κοινοβουλευτικὴ δύναμις τῆς ΕΔΑ ὥστε νὰ μὴ καταλάβῃ αὐτὴ τὴν θέσιν τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οὕτω δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς δεξιᾶς ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα εἰς ἔκτακτον ἔκδοσίν της διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τῆς ΕΔΑ καὶ εἰσήγησιν τοῦ Γλέζου ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν ἐφημερίδα, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ΕΔΑ ἀποτελεῖ συνασπισμὸν κομμάτων καὶ συνεπῶς δὲν δικαιοῦται μὲ τὸ 24 ο)ο τῶν ψήφων ποὺ ἔλαβε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δευτέραν κατανομὴν τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν. Χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τίποτε συγκεκριμένον ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι κατὰ πληροφορίας της, σχετικὴ ἔνστασις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἐκλογοδικεῖον.

Ἐὰν δὲ τοῦτο τὴν ἀποδεχθῇ ὡς βάσιμον, τότε αἱ βουλευτικαὶ ἕδραι τῆς ΕΔΑ θὰ περιορισθοῦν εἰς τὰς 46 τῆς α' κατανομῆς καὶ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων θὰ αὐξηθοῦν ἀπὸ 36 εἰς 66, διότι θὰ εἰσέλθῃ τοῦτο εἰς τὴν 6' κατανομήν.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἡ ἡγεσία τῶν Φιλελευθέρων δὲν βλέπει συμπαθῶς τοιαύτην κίνησιν πρὸς ὑποβολὴν ἐνστάσεως διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν καὶ θὰ συστήσῃ εἰς τὰ στελέχη νὰ ἀποφύγουν νὰ πράξουν τοῦτο.

Ἐὰν παρὰ ταῦτα ἐπιλαχόντες φιλελεύθεροι ὑποψήφιοι ὑποβάλουν τοιαύτην ἔνστασιν τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων θ' ἀποφύγῃ νὰ λάβῃ θέσιν καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἔνστασιν.

Νυκτεριναὶ πληροφορίαι ἔφερον τὸν ἐπιλαχόντα Φιλελεύθερον ὑποψήφιον Ἰωαννίνων κ. Χρῆστον Καρατζένην ὡς προτιθέμενον νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς ΕΔΑ εἰς τὴν 6' κατανομήν.

Κατὰ τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ ΕΔΑ δὲν εἶναι αὐτοτελὲς κόμμα ἀλλὰ συνασπισμός, τὸ Ἐκλογοδικεῖον εἶναι ἁρμόδιον νὰ κρίνῃ ἐπὶ τοῦ θέματος ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦτο διότι τὸ Σύνταγμα διὰ τοῦ ἄρθρου 73 ὁρίζει ὅτι τὸ Ἐκλογοδικεῖον ἐπιλαμβάνεται τῶν θεμάτων ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν.

Κατὰ τὴν ἄποψιν τῶν ἰδίων ἡ ΕΔΑ τόσον διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Καταστατικοῦ της ὅσον καὶ συμφώνως πρὸς τὴν εἰσήγησιν τοῦ Γλέζου ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ της εἰς τὴν α' πανελλαδικὴν συνδιάσκεψιν (15—18 Ἰουλίου 1956) εἶναι σαφῶς συνασπισμὸς κομμάτων. Οὕτω, ὁ Γλέζος διὰ τῆς εἰσηγήσεώς του, ἀποσπάσματα τῆς ὁποίας θὰ κατατεθοῦν εἰς τὸ Ἐκλογοδικεῖον, τονίζει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ΕΔΑ ἱδρύθη σὰν πολιτικὸς συνασπισμὸς κομμάτων καὶ προσωπικοτήτων μὲ συμμετοχὴν τοῦ Σοσιαλιστικοῦ, τοῦ Δημοκρατικοῦ Ριζοσπαστικοῦ, τῆς Ἑνώσεως Δημοκρατικῶν Ἀριστερῶν, τῶν Ἀριστερῶν Φιλελευθέρων, τῆς τότε κινήσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Συναγερμοῦ καὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Εἰς τὴν ΕΔΑ ἀνήκουν τὰ μέλη καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῶν κομμάτων καθὼς καὶ δημοκράτες, σοσιαλιστές, κομμουνιστές, ἀγροτικοὶ καὶ ἄλλοι διαφόρων ἀριστερῶν ἀποχρώσεων». Καὶ περαιτέρω: «Ἡ ΕΔΑ εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ πολιτικὸς συνασπισμός».

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, κατὰ τὴν γνώμην πάντοτε τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς ἀπόψεως τῆς ἐνστάσεως, τὸ Α' Τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐσφαλμένως ἐχαρακτήρισε τὴν ΕΔΑ ὡς αὐτοτελὲς κόμμα. Ἑπομένως τὸ Ἐκλογοδικεῖον ἁρμόδιον ἐν προκειμένῳ, θὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ΕΔΑ ὡς συνασπισμὸν κομμάτων ὑπαγόμενον εἰς τὸ ποσοστὸν τοῦ 40 ο)ο διὰ τὴν συμμετοχήν εἰς τὴν Β' κατανομήν.

Καὶ ναὶ μὲν ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ὁρίζει ὅτι τὸ Α' τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως τίνα κόμματα εἶναι πράγματι αὐτοτελῆ καὶ τίνα ἐμφανιζόμενα ὡς αὐτοτελῆ εἶναι κεκαλυμμένοι συνασπισμοὶ συνεργαζομένων κομμάτων, ἀλλὰ ἡ ἔννοια εἶναι ὅτι τὸ αὐτὸ τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ καὶ ἡ ὁλομέλεια αὐτοῦ δὲν ἐπανέρχονται ἐπὶ τοῦ θέματος.

Τὸ Ἐκλογοδικεῖον ὅμως προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Συντάγματος ὡς δικαστήριον εἶναι ἰσχυρότερον καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδείξεων αἱ ὁποῖαι θὰ προσκομισθοῦν νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ΕΔΑ ὡς συνασπισμὸς κομμάτων ὑπολογιζόμενον εἰς τὸ 40 ο)ο τὸ ποσοστὸν διὰ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὴν 6' κατανομήν.

Περίπτωσις, τονίζουν οἱ ἴδιοι, νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ Ἐκλογοδικεῖον ἀντισυνταγματικὴν τὴν διάταξιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, δὲν ὑφίσταται. Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἔνστασιν ἔχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ Ἐκλογοδικεῖον θὰ ἑρμηνεύσῃ ὡς ἀνωτέρω τὴν διάταξιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ἐφ' ὅσον τελικῶς ἐπικρατήσουν αἱ ἀνωτέρω ἀπόψεις τότε ἡ ΕΔΑ, ὑπαγομένη εἰς τὸ 40 ο)ο, θὰ καταλάβῃ τὴν τρίτην θέσιν καὶ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν αὐτῆς.

Νομικοὶ κύκλοι, δυνάμενοι νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἁρμόδιοι, ἐτόνιζον ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ΕΔΑ ὅπου ἀναγράφεται, ὅτι ἡ ΕΔΑ ἀποτελεῖ πολιτικὸν συνασπισμόν, εἶναι ἕνα στοιχεῖον τὸ ὁποῖον ἄγει εἰς σκέψιν ὅτι ἡ ΕΔΑ εἶναι συνασπισμὸς κομμάτων.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν. Βάσις τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἑνὸς κόμματος ὡς αὐτοτελοῦς ἢ ὡς συνασπισμοῦ εἶναι ὁ ἐκλογικὸς νόμος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ στηριχθῇ τὸ Ἐκλογοδικεῖον διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του, ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ ἔνστασις μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν βουλευτῶν.

Φυσικὰ τὸ Ἐκλογοδικεῖον εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια καὶ ἐντὸς τῶν περιοριστικῶν διατάξεων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Πάντως σχετικὴ ἐπ' αὐτοῦ διάταξις τοῦ νόμου ὁρίζει ὅτι συνασπισμὸς κομμάτων θεω